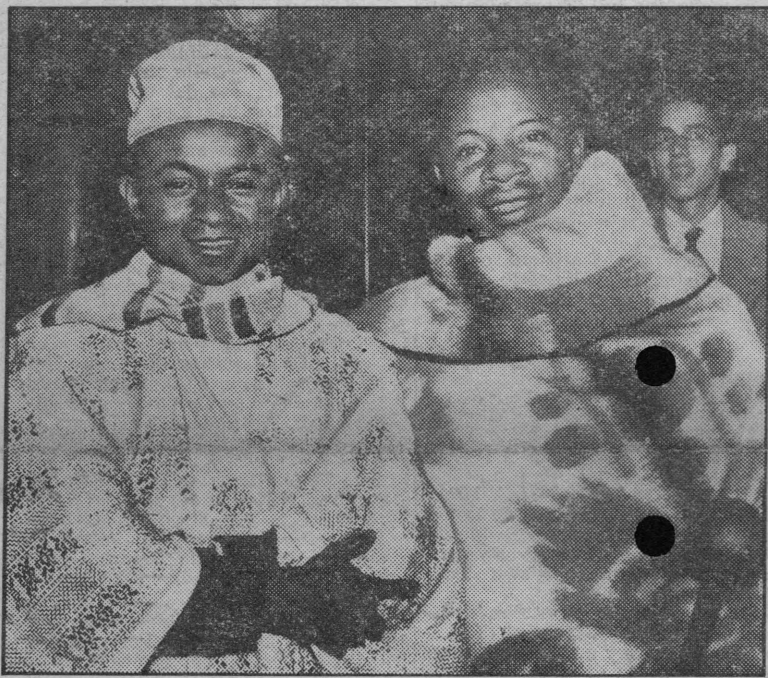

Kulør og Karakter

PAA Søndag, naar det afrikanske Skuespil »Frihed« opføres paa Nye Scene, vil Københavnerne glæde sig over en Dame, som paa det livagtigste spiller Formandinden for Torvekonerne i det afrikanske Kongerige, hvor den dramatiske Handling foregaar. Hun er lidt anderledes i Farve og Sprog end Torvekonerne ved Gammel Strand, men hvad Djærvhed i Væsen og Udtryk angaar, kan hun fuldt ud maale sig med dem. Hun er ogsaa byltét ind i mange Skørter og Stykker — mere dog for at holde Varmen ude end Kulden — og hun er i det hele taget overraskende lidt forskellig fra Koner og Damer paa disse Kanter.

PAA Scenen gaar hun op i Rollen, men spiller ikke Komædie, for hjemme i Lagos, Hovedstaden i Nigeria, er Fru Fashina Formand for Torvekonerne. Det er friske og ferme Damer, der staar Respekt om. For de synes at have nogle af de Egenskaber, Fru Lis Groes efterlyser hos de danske Husmødre, bl. a. den Sikkerhed, der kommer af Visheden om, at en meget stor Del af Landets 5-Ører gaar igennem deres Hænder. Torvekonerne i Lagos valgte Fru Fashina ind i Byraadet med et mægtigt Stemmetal.

Basil Edet fra Nigeria og Manasseh Moerane fra Sydafrika.
— det er ikke Farven, det kommer an paa, det er Karakteren.

Moerane er en anden af de Afrikanere, der kom til København i Dag med Moralsk Oprustnings ideologiske Mission. Han er Formand for en stor Lærersammenslutning i Sydafrika, og baade paa og uden for Scenen bliver man slaaet af hans stille Værdighed og direkte Form. En uærlig Mand kan blive ærlig, en Egoist kan blive uselvvisk, et bittert Had til den hvide Mand kan smelte, naar baade han og jeg ser os selv og vore Motiver i Guds klare Lys — er det saa indviklet? Næh-nej, siger mere knudrede Nordeuropæere, det er det vel ikke?

HVER af den store Gruppe Afrikanere har sat noget ind paa at kunne rejse til Europa for at faa os til at forstaa, hvad sort og hvid kan gøre sammen for Verdens Fremtid. De har opgivet Erhverv og Karriere. Men det brænder i dem for at give videre, hvad de selv har fundet for deres Hjem og deres Land. I de fleste Tilfælde har Folk fra Vesten givet dem deres nye Haab. »Hvad Abraham Lincoln gjorde for Amerikas Negre, gør Frank Buchman for Afrikas,« sagde en af Afrikas nationale Ledere for nylig. De har valgt at give Udtryk for deres Appel til Vesten og Verden i et Skuespil, som de skrev og fik opført i Løbet af seks Dage i Efteraaret. Det har grebet Sindene overalt i Europas Hovedstæder, hvor det har været opført.

Man lægger uvilkaarligt Mærke til dem i det meget internationale Selskab. Men det sidste, de ønsker, er at blive set paa som »farverige« og mærkelige. »Det er ikke Kuløren, men Karakteren, det kommer an paa,« siger de, »og man kan maaske ikke skifte Farve, men heldigvis forandre Karakter!«

DENMARK - Copenhagen

"B.T." December 7th, 1955

Each of the large group of Africans has made some sacrifice to travel to Europe to help us understand what black and white can do together for the future of the world. They have given up income and career. They burn to pass on what they have found for their homes and their countries. 'What Abraham Lincoln did for America Moral Re-Armament is doing for Africa', said one of Africa's leaders recently. They have chosen to give expression to their challenge to the West and to the world in a play which they wrote and produced in the course of six days. They have gripped people's minds and hearts everywhere in the capitals of Europe where this play has been performed.